

There are no translations available.

autor: Pastesz

10 maja bieżącego roku w Białymstoku odbyła się ogólnopolska studencko-doktorancka konferencja naukowa pod hasłem „Czas wojny, czas pokoju. Stany Zjednoczone Ameryki w XIX wieku”. Na owej konferencji zjawila się jednoosobowa (nieliczna, acz silna duchem!) delegacja 14 Pułku Piechoty z Luizjany, którą stanowił autor niniejszego tekstu.

Już dzień wcześniej, kiedy późnym popołudniem przybysz z dalekiej Galicji wysiadł nieco zdezorientowany na dworcu w Białymstoku, widać było, że organizatorzy zadbali o każdy szczegół. Na peronie oczekiwał przewodnik, który udzielił wsparcia przy dźwiganiu niemałego bagażu i błyskawicznie przetransportował go do zawczasu przygotowanej kwatery.

Sam dzień konferencji zapowiadał się bardzo pracowicie. Umundurowany i uzbrojony stawilem się przed godziną 8:00 w sali konferencyjnej Biblioteki Uniwersytetu im. Jerzego Giedroycia w Białymstoku. Piękne, nowoczesne wnętrza oraz widok na stare miasto, jaki się roztaczał z tarasu widokowego, to kolejne elementy uprzyjemniające to wydarzenie.

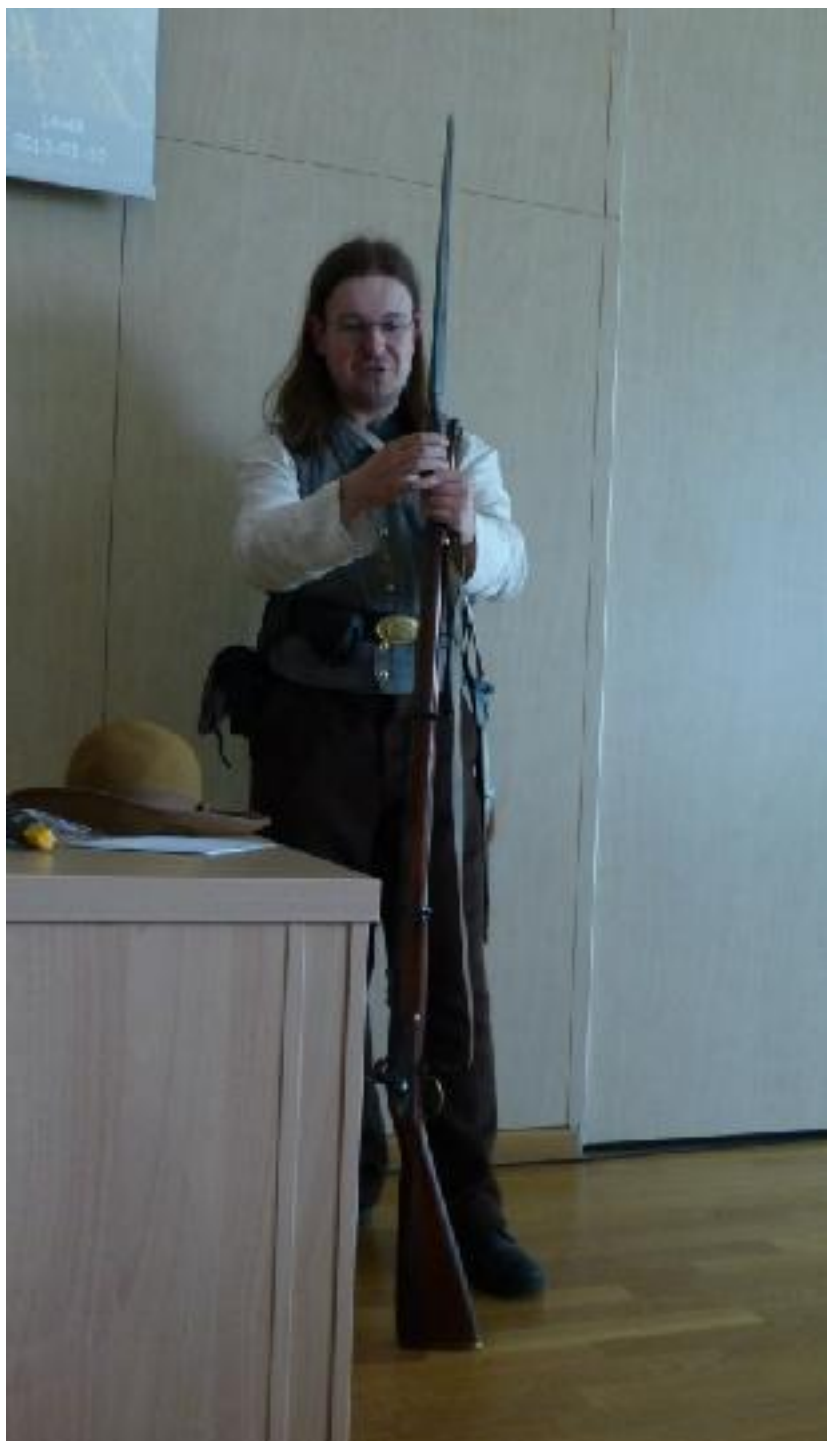
Konferencja rozpoczęła się z niewielkim opóźnieniem (niestety, korki uliczne są wszędzie). Już od początku było wiadomo, że będzie to istna uczta duchowa.

Sami znajomi...

Jak nie trudno się domyślić, konferencja została podzielona na dwa główne panele: czas wojny oraz czas pokoju. Sądzę, że nie ma potrzeby przytaczać tu i komentować w szczegółach każdego przedstawionego referatu, gdyż mogłoby to nadmiernie wydłużyć niniejszą relację. Powiem tylko, że poziom referatów był na ogół bardzo wysoki. Wiele z nich ilustrowanych było prezentacjami multimedialnymi, co w znacznym stopniu podniosło ich wartość, a zarazem ułatwiło zrozumienie problematyki, której dotyczyły. Również słuchacze nie pozostawali bierni i w sposób uprzejmy, acz bardzo rzeczowy wypunktowywali prelegentom (bardzo nieliczne na szczęście) niedociągnięcia. Podejrzewam, że dyskusja po każdym z referatów mogłaby się ciągnąć bardzo długo, lecz moderatorzy skutecznie pilnowali dyscypliny czasowej, co należy zaliczyć jako kolejny plus całego wydarzenia.

Organizatorzy zadbałi także o kwestie zdecydowanie bardziej przyziemne. Cóż, nawet najbardziej ambitny, ciekawy i dający do myślenia referat jest ciężki w odbiorze, kiedy słucha się go z pustym żołądkiem. :)

Sam Pastesz...

Co tak natomiast robił na miejscu autor niniejszej relacji? Pokaz musztry w wykonaniu jednoosobowego oddziału mógłby wyglądać nieco zabawnie. W zamian przybyli mieli możliwość wysłuchania krótkiej prelekcji o umundurowaniu, wyposażeniu, uzbrojeniu i życiu żołnierzy stanów południowych (a także odtwarzających ich rekonstruktorów), która, mam nadzieję, była kolejnym pozytywnym aspektem konferencji. Szczególnym zainteresowaniem cieszyły się konfederackie banknoty o nominale 100 \$. ;)

Konferencja zakończyła się krótko po godzinie 19, a grupa najwytrwalszych, którzy pozostali na obradach do końca, była całkiem liczna.

Tyle suchej relacji, a teraz coś od siebie: Konferencja ta zapisze się w mojej pamięci na długo i to pięknymi zgłoskami. Ja, zwykły rekonstruktor szarej (dosłownie i w przenośni) piechoty zostałem przyjęty niemalże po królewsku. Ponadto sam Białystok (którego nie miałem do tej pory okazji zwiedzić) okazał się pięknym miastem, o niespotykanej wręcz ilości terenów zielonych.

